

Viladamat

Terra de lluerts

Núm.15
ESTIU 2026

Viladamat

Telèfons d'interès

Ajuntament

Telèfon: 972 788 082
Pàg. web: www.viladamat.cat
A/e: ajuntament@viladamat.cat

Escola Puig Segalar	972 765 082
Dispensari metge Viladamat	972 788 532
Albons	972 765 085
Bellcaire d'Empordà	972 765 005
CAP l'Escala	972 776 060
Urgències mèdiques	061
Centre d'Emergències de Catalunya	112
Atenció ciutadana	012
Hospital Comarcal de Figueres	972 501 400
Consell Comarcal de l'Alt Empordà	972 503 088
Línia d'atenció a les dones en situació de violència	900 900 120

Horaris de serveis

Ajuntament

De dilluns a divendres de 8 a 15 h

Biblioteca

Hores convingudes. Tel: 621 244 504

Deixalleria

Recollir la targeta d'accés personalitzada per a cada veí o veïna a secretaria de l'Ajuntament.

Dispensari

Els horaris dels dispensaris d'Albons, Bellcaire d'Empordà i Viladamat es poden consultar al web de l'ajuntament de Viladamat (viladamat.cat), apartat dispensari mèdic.

Metge: Laura Vegas

Infermera: Bea Gamella

Administrativa: Abril Casanovas

EDITA:

Ajuntament
de Viladamat

PORTADA: Contrapàs de Viladamat 2025
Fotografia: Roger Lleixà

CONSELL DE REDACCIÓ:

Mercè Costa
Dani Hernández
Gemma Llanes

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

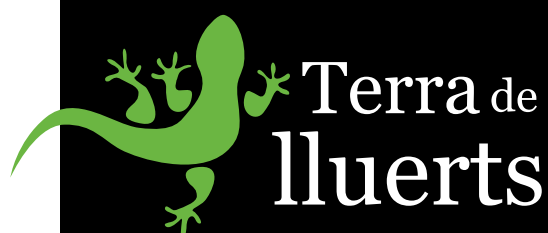
DIPÒSIT LEGAL: GI-1200-2012
ISSN ed. impresa: 3015-6513
ISSN ed. electrònica: 3082-0960

Tots els veïns i veïnes de Viladamat que vulgueu col·laborar en la revista aportant les vostres receptes de cuina, escrits, poemes, dibuixos, fotografies, etc. ho podeu portar o enviar per correu electrònic a l'Ajuntament.

Serveis	2
Editorial	3
Activitats	4
Entrevista	12
Ensenyament	16
Dinamització Ajuntament	18
Entitats	21
Medi ambient	29
Història	32
Salut	39
Homenatge a la Vellesa	40
Opinió	43
Breus	46

Un any més, aquesta revista recull alguns dels moments, projectes i activitats que han marcat la vida del nostre poble. Més enllà dels articles que hi trobareu, les pàgines també reflecteixen allò que ens fa ser qui som: la participació, el compromís i les ganes de fer poble.

En un municipi petit com el nostre, la vida col·lectiva es construeix gràcies a la gent i les entitats i col·lectius — Associació de Famílies de l'Escola Puig Segalar, Club Futbol Viladamat, Club de Lectura, Colla Gegantera, Colla de l'Espardenya, Sant Feliu, Societat de caçadors Albons-Viladamat— que, amb dedicació i moltes hores de voluntariat, fan possibles bona part dels actes culturals, esportius, socials i festius del calendari. La seva tasca és clau per mantenir viu el teixit associatiu i fer del poble un lloc actiu i acollidor.

Volem posar en valor la nostra gent gran. La seva experiència, la memòria que conserven i els valors que han anat transmetent són un patrimoni molt valuós. Són un exemple per a tothom, i això es veu clarament en les activitats que impulsa la recentment creada Comissió de la Gent Gran de Viladamat.

Igualment, volem destacar la comunitat educativa: la mainada, que són el futur; els mestres, que els acompanyen en el seu creixement; i les famílies, que hi tenen un paper fonamental. La seva implicació en la vida del poble enriqueix el present i ajuda a construir el futur.

Sense la presència activa i compromesa dels nostres joves, no seria possible una festa major tan lluïda i reconeguda arreu de les comarques gironines. És un orgull per Viladamat! És el reflex d'un jovent compromès, amb ganes d'implicar-se i de mantenir vives les nostres tradicions.

En definitiva, som un poble que avança gràcies a la implicació de molta gent. Per això, volem agrair a totes les persones que, d'una manera o altra, hi participen i contribueixen a fer créixer aquest sentiment de comunitat.

Seguim treballant plegats perquè el nostre poble continuï sent un espai de convivència, participació i oportunitats per a tothom.

Bona Festa Major!

L'EQUIP DE GOVERN

L'any en imatges

Agost 2025

Cultura a la fresca

Setembre 2025

Acte d'homenatge a en Xavier Gasull Perpiñá

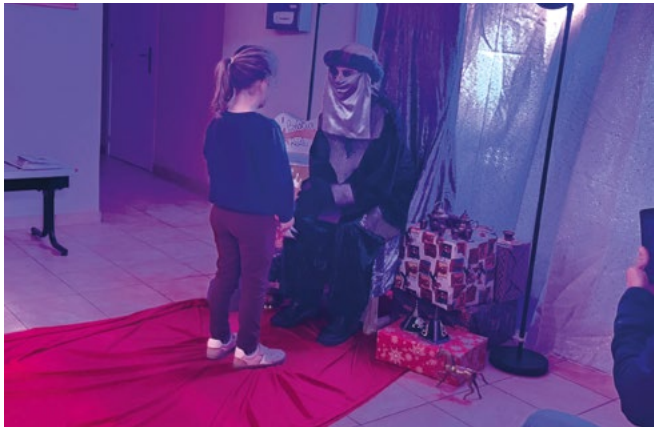
11 de setembre - Diada Nacional de Catalunya

Desembre 2025

Celebració de la Festa Petita

Activitats

Visita dels patges reials

La Mercè Costa explica un conte mentre esperem als Reis

Visita dels Reis de l'Orient

Febrer 2026

Xerrada col·legi de farmacèutics de Girona sobre l'osteoporosi

Homenatge a les persones represaliades durant la Guerra Civil i la Segona Guerra Mundial

Sardanes i Carnaval

Quatre fotografies dels guanyadors del concurs de disfresses

Ball de Carnaval

Març 2026

Sopar de dones. 8 de Març

Maig 2026

Xerrada diversitat de comiats al final de la vida

Homenatge a la Gent Gran - Concert orquestra Montgrins

Fotografia grupal del dia de l'homenatge a la gent gran

Juny 2026

Diada de germanor en motiu de l'Homenatge a la gent gran

Fira del vermut. La periodista i sommelier Ruth Troyano, fent el pregó

Fira del vermut. L'actuació del grup CatCombo

Fira del vermut. L'esbart dansaire de la Societat Coral Erato de Figueres

Revetlla de Sant Joan - Arribada de la Flama del Canigó

Entrevista a joves pagesos

La pagesia de les nostres contrades, a poc a poc, ha anat minvant i, a molts pobles, gairebé ha desaparegut. A Viladamat, que som un poble petit, però que tradicionalment havia viscut de la pagesia, tenim la sort de poder comptar amb una part de jovent que encara creu en la pagesia i estima la terra que, pares o avis, tant hi han treballat.

Conscients que aquest fet és molt rellevant en el nostre medi rural, hem donat veu a les seves inquietuds i als seus projectes de futur.

"PAGESIA O MORT" fem-nos nostre el seu eslògan.

Per què vau decidir quedar-vos o incorporar-vos al món de la pagesia quan molts joves opten per altres sectors?

R: Doncs perquè és un ofici que sembla que s'està perdent, tot i que hi ha mainada amb ganes de seguir en el sector perquè ens coneixem tots i la gràcia jo crec que és seguir el relleu del que sempre ha sigut a casa, de totes les generacions que venen de darrere.

R: En el meu cas, perquè penso que has de treballar d'allò que t'agrada, perquè si no, se't pot fer molt pesat. I jo, com que des de petit m'ha agradat i em crida molt l'atenció, doncs mira, i hi sumes que el teu avi porta anys, i el besavi, i l'altre, anar fent, pues també em fa pena, saps, plegar. I bé, per aquesta doble motivació: que m'agrada i crec que hi ha cosa per fer aquí a Viladamat.

Qui us ha ensenyat a fer de pagès, els avis, els pares o la formació?

R: En el meu cas, el pare i els avis, però sobretot el meu pare, que és amb qui he anat més. Sí que és veritat que anar a formar-se a aquestes escoles agràries, doncs, sí que t'ensenyen unes bases, però no t'ensenyen realment lo que és la vida del dia a dia del pagès.

R: Allà t'ensenyen la teoria i, fins que no la poses en pràctica i algú no et guia més o menys, no en saps, no ho aconsegueixes.

Però creieu que és vàlid tenir una formació, un títol en aquest cas? Us sembla que us servirà?

R: Pots tirar sense, perfectament.

A la pràctica sí, però amb coses més oficials, el títol us servirà o no? Us funcionarà?

R: En aquest sector no t'ho demanen per res. I ara... és clar, ara ens posaríem a criticar el sistema i l'Estat...

R: Com a màxim, per algunes subvencions, et demanen algun curs de 400 hores i ja.

R: De fet, no trobaràs més feina tenint un títol. Al revés, jo crec que és més important l'experiència en aquest sector.

Què significa per a vosaltres ser pagès avui en dia?

R: Significa formar part del territori, el cuides i produeixes aliments. Ens sentim importants, perquè ho som.

Àlex Barris Rocas

R: És el sector primari. Sense l'ofici de pagès, no seríem ningú. És la primera feina que hi va haver-hi en el món.

I estariu d'acord amb la frase de dir que el pagès és el pintor del paisatge?

R: Sí, sí. La gent de Barcelona bé que es vol fer les fotos amb els camps florits, o els gira-sols, o els colzes...I, "ai, que maco!".

R: Allà hi ha una feina al darrere. I amb els boscos el mateix. Des de que no deixen arrancar els boscos, ja veus com estan.

Què és el que més t'agrada i el que més odies de fer de pagès?

R: M'agrada fer de pagès, en si. I lo que menys és el saber que, tot i treballar molt, fent-ho molt bé, no et puguís guanyar la vida com s'hauria.

R: A mi lo que tampoc m'agrada és que, per exemple, els altres amics que estudien o fan alguna altra cosa, ells se'n van de vacances, anem aquí, anem allà. I nosaltres, mira, avui no podem perquè hem de sembrar o el que sigui.

R: A mi el que més m'agrada és què no fas, perquè cada dia fas una cosa diferent. I, vulguis o no, estar tot un any fent lo mateix davant un ordinador... En canvi, si un dia vas a embalar, l'altre a segar, ara a sembrar, ara a collir... Si hagués de repetir durant tot un any, es faria molt pesat.

Heu notat si el canvi climàtic afecta la vostra producció?

R: Sí, està clar, això... Ara, per exemple, fa tres anys, la sequera extrema que hi va haver, costava molt que sortís, que tiressis endavant els cultius i que hi hagués bona producció. Altres anys com per exemple aquest que ha plogut tant i tant, a nosaltres se'ns han negat camps que s'han hagut de ressemar.

Però aquest any, s'ha pogut sembrar molt blat de moro a diferència d'altres anys?

R: Sí, però clar, tu... tu pots tenir un projecte a llarg termini que diguis: "vale, faré tantes vessanes de blat de moro", però és que et ve cinc anys de sequera, i deixes d'ingressar i tot se'n va en orris. Perquè dos anys seguits que no plou, ja tindràs dos anys seguits que no culls res, perquè ni neix. Aquests anys passats vam haver de segar els ordís i fer bales. No vam collir ni gra. No hi havia res. Això no s'havia vist mai. Tanta calor... I d'altra banda, aquí a Viladamat, el salanc és un desastre, perquè va entrant sense parar.

La burocràcia és un problema? Què és el que més us dificulta més enllà de treballar al camp?

R: Hi ha quasi més funcionaris que pagesos en el departament. I, si estiguessin per ajudar, ens aniria molt bé, però...

R: Posen més traves i més feina per nosaltres que solucions. Hem de fer papers per tot.

R: És que no podem pas estar al camp i alhora fent papers. I més, digues-li tu a uns avis que posin a fer papers... Plegaran tots!

R: Però jo crec que nosaltres ja hem viscut en un món més tecnològic i ja entenem molt més lo que és fer anar un ordinador, el mòbil, ho tenim tot molt més automatitzat. Però jo crec que el problema gran és amb la gent gran, clar, que és la majoria del sector. Gran o... 50 o 60 per amunt, digues-li tu que, quan els hi porten vedells, entrin a l'aplicació i els donin d'alta. El meu avi ja res, i és obligat ara.

R: Abans podies anar a l'oficina comarcal i fer-ho allà. Portaves els papers i t'ho entraven allà. Ara no, ni pensar-ho. Vas allà, amb cita prèvia i com a molt et diuen com s'ha de fer per ordinador, però ells no et faran res.

R: I troba cita, eh? Perquè... A més, hi ha molta cosa que ni ells la saben fer. Que ve de dalt i no se'n surten ni ells.

Gerard Casellas Teixidor

Aquest és l'etern problema de ciutat i del món rural, no?

R: Només feia falta veure allà a Barcelona quan arribàvem amb els tractors. Ens miràvem com si arribessin alienígenes.

R: El món rural sempre s'ha vist com de molt lluny, inclús de gent de l'Escala, eh?

R: És com si tot hagués de quedar maco, però sense pensar en qui ho fa. Si algú de Barcelona passa amb el cotxe i veu un camp lleig, pensa: "aquests, què fan?". En canvi, quan el camp està perfecte, diu: "hòstia, que maco!", però no diu "que bé ho han fet els pagesos", només veu que està bé i prou. No es pensa que hi ha hagut pagesos tot un any treballant allà, i al final tot aquest esforç no es valora.

L'agricultura actual és tan tradicional com la gent imagina o està molt més tecnificada del que sembla? GPS, drons, sensors, dades meteorològiques, etc.

R: Això depèn molt de l'explotació. Hi ha que van amb GPS, tractors grans amb cabina van molt bé, s'agraeix, tot i que nosaltres encara conservem el tractor sense cabina... En general, el sector ha avançat molt.

R: Sí, tant. I avui, a més dels mapes de localització, hi ha mapes de gestió, mapes de producció que et diu quines són les zones més bones del camp, quines són les zones més dolentes. I amb això, ho connectes al tractor, per exemple, i a l'hora de tirar adob en els camps, doncs et gestiona: aquí n'has de tirar més, aquí n'has de tirar menys, o sigui, cada zona lo que li toca. El resultat és que estalvies en quilos per hectàrea,

R: Jo el que veig és que tota aquesta tecnologia nova del camp està pensada per la gent que té molts camps. Si tens poques terres, no et surt a compte comprar màquines tan cares com una adobadora o un tractor nou. Un tractor de 150 cavalls et pot costar una barbaritat, i això un pagès petit no sap ni com pagar-ho. Per això tinc la sensació que tot es vol enfocar cap a pagesos i explotacions molt grans, que n'hi hagi un o dos per poble, i que els petits acabin desapareixent i quedi tot en mans de grans empreses.

R: I de fet, amb la ramaderia passa el mateix: tant els vedells com el sector porcí van cap a models integrats on manen dos o tres grans grups que tenen milers i milers d'animals. I per tant, també passa amb la tecnologia; hi ha robots, però no tothom els pot comprar. Les explotacions tan grans ja no tenen camps, tenen números.

R: Exacte, si una vaca produeix una mica menys, la maten. En les produccions petites t'estimes més l'animal i mires de fer-ho millor.

Heu implementat vosaltres el concepte d'agricultura ecològica o sostenible? Per què sí o per què no?

R: No, perquè no és rentable. Un de Viladamat ho va provar i veies els camps plens de mala herba; cobres més ajudes, però al final no cullis res. Jo m'estimo més veure els camps macos i collir lo que sembles que no pas viure d'ajudes. Tot i que a l'agricultura, si li treus les ajudes, tot penja d'un fil.

R: Tampoc és que el tall que et paguen de més sigui poquíssim més.

R: Això, a l'alta muntanya, sí que es pot fer. Si tens una esplanada molt gran, una muntanya de vaques, i clar, allà no hi produeixes gaire. Ho fas tot ecològic, cobres una subvenció i no és lo que et varia. És ben trist, eh, això?

Canviem de tema. Futur i relleu generacional: creieu que els joves encara estan disposats a treballar al camp?

R: Depèn de quin. Un que no ho hagi vist mai, no s'hi ficarà ni boig!

R: Jo crec que és impossible començar de zero. Si no tens res mig engegat, és això: primer has de trobar camps (que ja gairebé no en trobaràs), després comprar maquinària, i d'on treus els diners? No pots. Si tens alguna cosa, com al nostre cas, que ja tens uns quants camps, pots mirar d'ampliar una mica, o fer més gran la granja, però també és molt difícil. I tinc la sensació que la pagesia només s'aguantarà pels fills de pagesos; algú de poble que li agradi molt el camp podrà ser xofer o maquinista, però tenir la seva pròpia empresa, començar de zero, això ja és impossible.

Quin és el futur de la vostra explotació?

R: Ens agradaria ampliar, però no hi ha terra per a tots. Tothom es baralla per un tros de terra a Viladamat i s'ho acaba quedant el qui pot pagar més, que sol ser l'explotació més gran.

R: Aquí a Viladamat passa això. Hi ha gent de fora del poble, que compra camps aquí. A Viladamat n'hi ha un que té quasi més de la meitat de la terra.

Marti Roig Pagès i el seu avi, en Joaquim

Guifré Bassó Barretina

R: En el seu cas, s'ha mantingut la generació de l'avi, el pare i el net, però en molts llocs s'ha perdut la generació entremig.

Col·laboreu amb altres agricultors o esteu associats a alguna entitat com algun sindicat?

R: Entre veïns sí que ens ajudem. Si s'espantla una eina o cal anar a treballar un camp, ens donem un cop de mà.

R: Però d'associacions grans aquí no n'hi ha gaire. Abans potser sí que es compartien eines entre uns quants, però ara poc.

R: Ens ajudem entre veïns si s'espantla una eina o cal treballar un camp. Però d'associacions grans, aquí quasi no n'hi ha.

R: El problema dels sindicats aquí és que estan subvencionats pel govern i diuen el que el govern vol. A França és diferent; els sindicats els paguen els pagesos, fan més pinya i tenen una consciència de classe més clara. Aquí som més competència que companys.

Creieu que la gent del poble coneix la realitat de la pagesia?

R: Cada vegada menys. El poble s'està convertint en un lloc de gent que treballa fora o de segones residències. I si fem olor o fem soroll, es queixen. Però si vens a viure aquí, és el que hi ha.

R: I fins i tot gent d'aquí tampoc ho acaba de conèixer gaire, si no ho ha viscut.

Quina experiència positiva com a agricultors us ha marcat?

R: Sobretot veure el fruit de la feina. Tot l'any treballant i al final tenir una bona collita. O un vedell que ha tirat endavant. És molt diferent de treballar amb papers a un ordinador.

R: També quan proves alguna cosa nova i et surt bé, tot i que t'havien dit que no funcionaria.

I quin diríeu que ha sigut el moment més difícil?

R: Fa dos o tres anys, amb la sequera. Veure els camps buits, segar i no treure res... i no poder regar. Aquell any vam aguantar per les subvencions, però fa pena no poder viure del treball.

R: Al final no depèn només de tu, depèn del temps, i el preu tampoc el poses tu. Te'l diuen, i o el vens o te'l menges.

R: Jo preferiria que traguessin la PAC i que el preu fos el que ha de ser, i guanyar-nos la vida amb l'esforç.

Quin tràmit administratiu us genera més dificultats?

R: Tot el tema burocràtic: quadern de camp, dejeccions, nitrogen... ho volen saber tot. I si t'equivoques en una cosa, et poden treure les ajudes.

R: Ara també controlen amb satèl·lit i ens fan fer fotos amb una aplicació. Imagina't un avi fent això.

R: I al final ho has de delegar a gestories o tècnics, perquè si no és impossible.

Què demanaríeu a l'administració?

R: Que s'adaptin més a nosaltres i no al revés. I que qui decideix tingui experiència real al camp. Tot és molt teòric, però cada terra i cada explotació és diferent.

R: I després ells poden tardar el que vulguin a respondre, però tu ho has de tenir tot al dia.

Què cultiveu principalment a la zona?

R: Cereal de secà (blat i ordi), userda, blat de moro i gira-sols. El problema a Viladamat és que l'aigua dels pous és salada i la terra no és tan bona com la de pobles veïns.

Quins canvis heu observat en el paisatge?

R: S'han perdut els ramats d'ovelles i cabres que pasturaven els boscos. Ara els boscos i les rieres estan brutes, i quan plou s'inunden els camins perquè l'aigua queda estancada. També s'ha perdut camp per les urbanitzacions.

R: I el turisme també afecta. Gent de fora que passa per la carretera i tira una burilla que et crema tota la collita de bales de palla. I el trànsit és perillós quan hem de passar amb el tractor.

Us agradaria quedar-vos a viure a Viladamat?

R: Sí, estar a prop del camp i del bestiar és millor. No és el mateix haver d'agafar el cotxe que baixar les escales i tenir els vedells allà mateix.

Per acabar, què us agradaria que la gent entengués de la vostra feina?

R: Que sense pagesos s'haurien de menjar els mocs o menjar insectes. La pagesia és la base de tot. El dia que no tinguem menjar al plat i haguem de prendre pastilletes, valorarem el que teníem, però ja serà tard...

Robert Fàbrega Sabater

Caterina i Anna, dues històries paral·leles

Arran de la petició per part de l'Ajuntament de participar en l'homenatge a les persones que van patir la repressió durant la Guerra Civil i la Segona Guerra Mundial, els alumnes de Cicle Superior de l'escola han fet un treball de recerca per conèixer la vida i el context històric que va viure una de les homenatjades: la Caterina Castelló i Bosch.

Per entendre millor els fets, vam creure oportú fer un treball a partir de la lectura del llibre *"Anna Frank, la memòria de l'Holocaust"*. Mentre llegíem el llibre anàvem investigant sobre la vida de la Caterina amb l'ajuda de l'ajuntament i la gent del poble. Amb tot el que vam descobrir, vam poder anar a visitar la seva tomba al cementiri municipal, vam aconseguir el certificat de defunció i vam saber que encara té familiars que viuen al poble, tot i que aquests no tenien massa informació d'ella. Va arribar a les nostres mans un llibre de fotografies de l'escola d'aquella època i vam deduir que la Caterina podria estar entre algunes d'aquelles imatges. A partir de la seva edat vam creure que era probable que es trobés entre dues de les imatges que hi havia en el llibre.

Amb tota la informació que vam recollir, vam crear un escrit per llegir el dia de l'homenatge amb la intenció de parlar sobre les dues nenes, l'Anna i la Caterina, reflexionar sobre el que comporta una guerra i donar un missatge en record de les víctimes.

Tot això ens ha servit perquè l'alumnat desenvolupi

empatia i consciència social i reflexioni sobre la importància de la pau i les conseqüències d'una guerra.

Des de l'escola us volem desitjar un bon estiu i una BONA FESTA MAJOR!

LES MESTRES DE L'ESCOLA

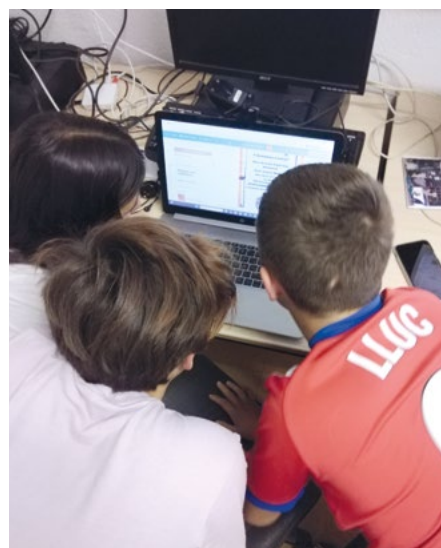
Activitats de l'espai jove

Dia a dia

Col·laboració casa pels gats

Preparant el túnel de la por

2n túnel de la por

Gimcana de carnaval

Jocs

Trobada espais joves de Camallera, Ventalló, l'Escala i Viladamat a l'Escala

Dinamització Ajuntament

Reis

Jocs

Participant al carnaval

Fira vermut

Excursió a Port Aventura

Trobada jove. Partit de futbol a Camallera

Grup de taller de memòria

Grup del taller de memòria

Dinar a Can Joan de Sant Feliu de Boada

Sortida a Peratallada

Sortida a Peratallada

Club de Futbol Viladamat

Aquest any, la temporada ha estat esportivament millor per al Club de Futbol Viladamat. No s'ha aconseguit jugar la promoció d'ascens de categoria, que era l'objectiu inicial, però s'han posat les bases per a una nova generació de jugadors.

De cara a aquesta nova temporada, amb la renovació de la Junta i un nou entrenador que coneix perfectament la casa, així com amb més incorporacions de gent jove i de pobles del voltant, esperem fer encara un millor paper. L'equip jugarà a Quarta Catalana i tornarem a tenir derbis d'aquells que fan afició amb pobles veïns com Verges, Albons o l'Armentera.

El club mantindrà, com sempre, la mateixa filosofia: comptar amb el màxim nombre possible de jugadors de la casa i del poble, i completar la plantilla amb jugadors dels pobles del voltant, amb l'objectiu clar de ser a la part alta de la classificació.

Aquest any també s'ha creat la secció de veterans del CF Viladamat, a la qual des de la Junta del club donem tot el suport logístic i material que necessiti. Es tracta d'un equip ple de velles glòries de Viladamat, la majoria de les quals viuen al poble o hi han jugat durant molts anys.

També volem fer una crida a totes aquelles persones interessades en el futbol perquè s'animin a col·laborar i a formar part de la Junta. Les portes són obertes a tothom qui vulgui aportar el seu granet de sorra al club.

Aquest any impulsarem una campanya de promoció de socis del CF Viladamat als comerços del poble perquè tota aquella gent que vulgui col·laborar amb el club ho pugui fer.

La Junta del Club de Futbol Viladamat, a més de les activitats relacionades amb el club, també ha orga-

nitzat la projecció en obert a l'Ateneu dels partits de Champions del Barça i d'alguns partits del Girona. Així mateix, ha col·laborat, com cada any, en l'organització de la Quina i en la parada i el sopar de la Fira del Vermut.

Des de la Junta del CF Viladamat us desitgem una molt bona Festa Major.

Us esperem a tots i a totes al camp.

Visca Viladamat i visca el Club de Futbol Viladamat!

L'AFA de Viladamat us acompanya amb bon gust

Al'AFA ens agrada fer escola, però també ens agrada fer comunitat, i si hi ha una cosa que sempre ens uneix... és menjar, i menjar bé! Per això, totes les activitats que organitzem tenen un toc especial: productes de qualitat, proximitat i territori.

Un any més al novembre hem fet la Marxa Popular, i com no podria ser d'altra manera, per agafar forces a l'arribada no hi ha res millor que una bona botifarra de *Can Planas de Viladamat*, tant natural com l'ambient que es respirava.

Després venen les quines, però aquí tampoc ens agrada posar-hi qualsevol cosa, els lots han de ser tot un homenatge a la gastronomia empordanesa i catalana: infusions Emporaron, Anxoves de l'Escala, arròs de Pals, galetes Graupera de la Bisbal d'Empordà i les de Camprodon, suc de poma del Moma, els pans de 5 kg d'en Jep de Cervià... Un tastet del territori que fa venir salivera a tothom només de sentir-ho anomenar.

I quan arriba el bon temps, tornem a pujar a la muntanya i això sempre té premi: la nostra arrossada. Un

arròs de carn amb verdures, fet amb cura i bon humor, que cada any fa que grans i petits repetim. Així és la nostra manera de fer activitats per compartir, créixer i gaudir, sempre amb el gust de casa nostra.

Una AFA amb gust... i amb ganes de seguir compartint taula i moments!

La festa és de tothom i per a tothom!

La Festa Major del 2025 ha estat tot un èxit, amb molta participació popular i un ambient immillorable. On un dels moments més especials ha estat la recuperació del contrapàs, un ball tradicional que feia més de cent anys que no es ballava al poble i que ens ha permès reconnectar amb les nostres arrels.

Com a novetat, també s'ha organitzat un concurs de decoració de cases i carrers, aportant encara més vida i color als carrers. Enguany, la Festa Major se celebrarà els dies 30 i 31 de juliol, i 1 i 2 d'agost.

Donarem el tret de sortida dijous amb el Txupinassu i sopar popular, seguit del Ball del contrapàs i música en directe amb Coi els Montgrons. Divendres, a les 20 h, els carrers s'ompliran de música i festa amb la trobada gegantera, organitzada per la Colla Gegantera de Viladamat. El primer concert de la nit, s'iniciarà a les 00 h darrere de l'Ateneu Popular Sebastià Salellas amb Llengua Morta, Miquel del Roig i Dj Cala.mitat.

Dissabte a les 17 h, per aquells més petits, hi haurà festa de l'escuma a la plaça de l'Església, i tot seguit espectacle infantil amb La Dona del Sac. El mateix dissabte a la nit, hi haurà concerts amb Ginestà, Cactus, Pelukass, i per acabar la nit, Dj Ivanote.

Diumenge, a les 18 h, podrem gaudir de sardanes amb la Principal de Banyoles, a la plaça de

l'Església. A les 20 h, per acomiadar-nos de la Festa Major, hi haurà ball amb Old Guitars Band, organitzat per la colla Xics 77.

Per tal de fer una festa el màxim de sostenible us recomanem que aneu sempre acompanyats del vostre got reutilitzable. Des de Sant Feliu us convidem a gaudir de la Festa Major i a participar en les activitats! Perquè la festa és de tothom i per a tothom! També volem agrair a totes aquelles entitats i grups de persones que ajuden a fer-la possible, moltes gràcies!

Anirem notificant totes les novetats a través del nostre instagram @santfeliu, feu-li un cop d'ull per no perdre-us res!

BONA FESTA MAJOR 2026!

Seguim existint i ampliant

Hola a tothom, con ja venim fent cada any, el Club de Lectura, amb la col·laboració de l'Ajuntament, segueix existint i ampliant-se.

Les trobades mensuals, són un goig de participació i assistència.

Ens considerem un grup actiu i oferim, al llarg del curs, la possibilitat de dur a terme presentacions de llibres, de diferents àmbits i temàtiques, on hi pot assistir i participar tot el poble.

Enguany s'han dut a terme les següents presentacions:

“EL FUTUR D'EUROPA” Antonio Turiel – aborda els problemes mediambientals als quals s'ha d'afrontar Europa

“EL LLIBRE DAURAT” Lluís Llach- novel·la històrica sobre l'Edat Mitjana, centrada en la defensa de les dones remeieres

“AMB ELS PITS A L'AIRE” Núria Esponellà- relat sobre l'experiència personal de patir un càncer de mama i la seva superació.

“DIVINO DEMONIO” Fanny Mas- una jove promesa del propi poble de Viladamat. Gran imaginació i capacitat per endinsar-se en inframons i els seus poders.

“CONGOST” Antoni Rico – colpidora novel·la basada en la pròpia experiència de passar la pèrdua d’una filla al poc de néixer, visualitza, el que sovint la societat ha obviat, com és dol perinatal.

La nostra participació a la Fira del Vermut, amb les truites i bru-nyols, segueix sent un èxit del qual, tot el grup, ens en sentim molt orgullós.

I per finalitzar el curs, sempre solem programar una sortida cultural i lúdica oberta a la participació de tot el poble, on preval la germanor i l’harmonia. Enguany hem gaudit de la **Ruta Josep Pla**, visita a la Fundació de Palafrugell, Jardins de Cap Roig amb lectures sobre Pla comentades, cementiri de Llofriu on està enterrat, dinar de germanor a la Sala Gran de Llofriu i, de tornada, visita al Museu de la ceràmica de la Bisbal.

Intentarem seguir amb la mateixa il·lusió, ganes de prosperar i fer possible millorar cada any aquest espai de trobada i lectura.

*Llegir obre la ment,
fa passar molt bones estones,
aparta ombres i cabòries,
activa neurones,
és un bon elixir de la vida.*

Bon estiu, bona Festa Major i BONA LECTURA!!!

Seguim voltant!

Aquesta temporada hem voltat per conèixer colles noves com les de Sant Antoni de Vilamajor, Calldetenes i Albanyà, hem anat a la de Sant Jordi Desvalls i, com cada any, no hem faltat a la

trobada dels nostres padrins a Celrà. A més, hem estat presents al poble tocant per la Festa Major amb la inauguració del Contrapàs, al Carnaval, i participant en la Fira del Vermut.

Contrapàs Festa Major de Viladamat 2025

Festa Major de Viladamat 2025

Sant Jordi Desvalls 2025

Fira del Vermut 2026

Carnaval Viladamat 2026

Celrà 2026

Calldetenes 2026

St. Antoni Vilamajor 2026

Lloc de trobada

El passat mes de març, van venir un grup de la Comissió de Gent Gran de l'Empordà per explicar-nos el funcionament i les fites que tenien i per convidar-nos a formar-hi part.

Després de diverses reunions, es va decidir que era molt interessant formar part i que ens agradaria entrar-hi.

També vam veure que el que més volia la gent, era tenir un lloc on trobar-se pel fet de poder parlar, fer activitats, etc. un lloc on reunir-se.

Ara ja hem començat. Ens trobem cada dimarts a la tarda als baixos de l'ajuntament.

Tot just estem posant fil a l'agulla, però esperem poder-ho arriar.

Ja som forces i ens agradaria ser molts més.

Quedeu tots convidats a venir quan en tingueu ganes.

Allà ens trobareu.

Carnaval a l'Escala

Un any més Giro de Xarnera ha participat en la rua de carnaval de l'Escala juntament amb els joves Barraquers. Uns 300 participants vestits de cuiners i cuineres van desfilar darrere de la carrossa de Ratatouille.

Vint anys del foc al Puig Segalar

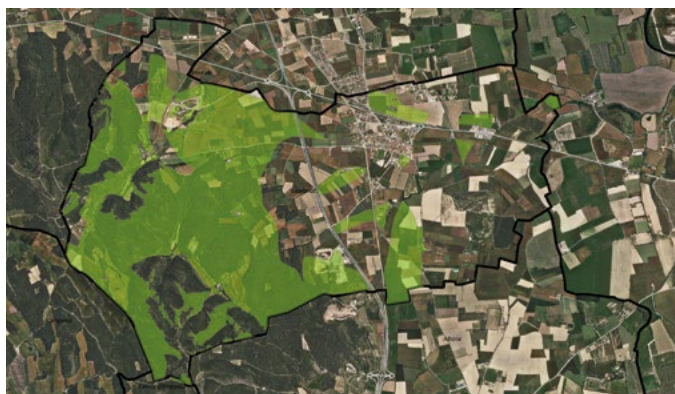

Fotografies cedides per en Jaume Prats i Saló

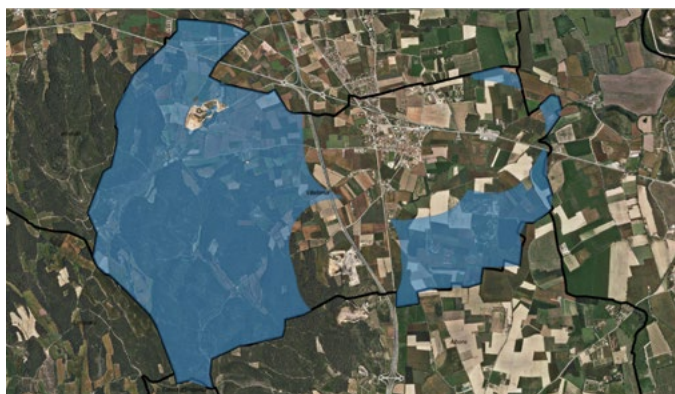
L'Ajuntament i el PLATER

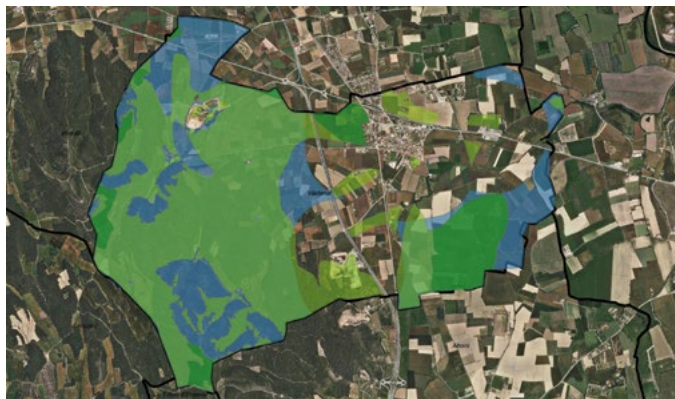
Zona prioritària energia fotovoltaica

Zona no prioritària energia fotovoltaica

Zona prioritària energia eòlica

La suma de les zones

El PLATER és el pla territorial sectorial que ordena la implantació de les energies renovables i els seus equipaments associats a Catalunya.

Determina la distribució de les instal·lacions d'aprofitament de les energies renovables necessàries, l'eòlica terrestre i la fotovoltaica, per a la transició energètica a Catalunya, segons les previsions de la PROENCAT (Prospectiva Energètica de Catalunya) 2050, per tal que el país pugui descarbonitzar el seu model energètic.

El PLATER reparteix tota la potència renovable que vol instal·lar en tres tipus d'espais: 11.144 MW als terrats i edificis, 2.614 MW als sòls ja transformats per l'activitat humana (carreteres, polígons, abocadors, etc.) i 42.530 MW al sòl no urbanitzable, és a dir, els camps de conreu, els boscos i els espais oberts del país. Dit clarament: gairebé tres quartes parts de tot l'esforç recauen sobre el territori rural i agrícola, i no sobre les cobertes urbanes i industrials, on l'impacte seria mínim.

A Viladamat, la superfície necessària per assolir l'objectiu de 2050, per a instal·lacions eòliques, és de **9,30 hectàrees**, que representa el **0,80%** del terme municipal. Per a fer-ho possible, es selecciona una superfície prioritària de **98,70 hectàrees**.

La superfície considerada no apta per a instal·lacions fotovoltaiques és de **543,50 hectàrees**, equivalent al **46,10%** del total. Per tant, la superfície considerada **apta** (prioritària + no prioritària) és de **636,50 hectàrees (53,90%)**.

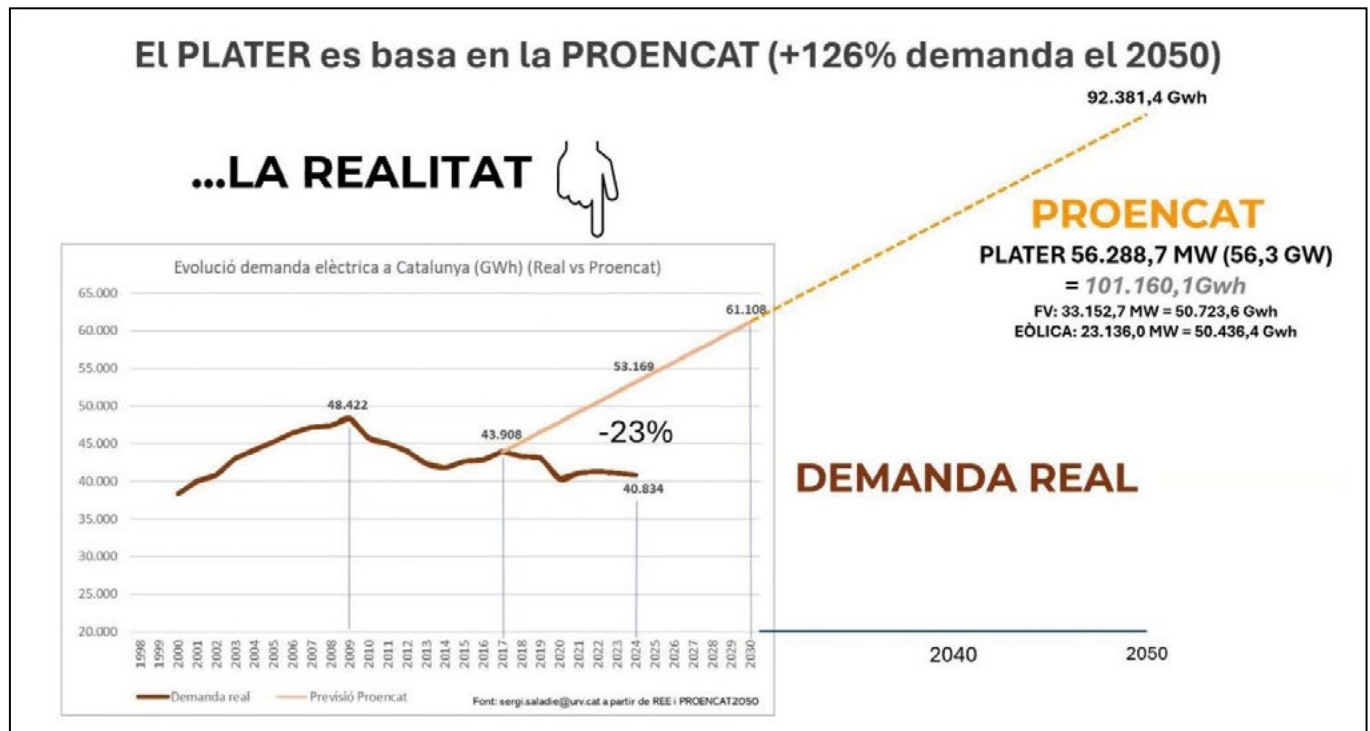
Els municipis podem fer al·legacions fins al 29 de juliol d'aquest any i creiem que hem d'aportar arguments sòlids i ben fonamentats per rebatre la proposta actual del PLATER, que considerem mal plantejada i danyosa per al territori.

Suposa una destrucció irreversible d'espais naturals, agrícoles i forestals, la qual cosa perjudica greument el clima, -per la pèrdua de les superfícies vegetals captadores de CO₂-, la biodiversitat, els recursos hídrics, la sobirania alimentària, el paisatge i la viabilitat de la vida rural.

No ens volem quedar amb la crítica, sinó posar damunt la taula propostes en positiu que assenyalin el camí cap a una transició energètica ben feta.

En aquesta imatge s'observa la previsió del PLATER quan a la generació d'energia renovable a cada comarca, sense tenir en compte les necessitats reals comarcals.

El PLATER es basa en càlculs de creixement il·limitat i sobredimensiona les necessitats d'energia. Augura una previsió de creixement del PIB del 63% per al 2050, quan estudis recents, demostren que en els últims catorze anys el consum elèctric a Catalunya es manté estable amb una lleugera baixada. Es destaca una baixada de la generació no renovable i un augment de l'energia importada."

Posició municipalista

Gairebé 290 municipis catalans hem signat un manifest, anomenat "el Manifest de Verges" (localització on es fan les reunions) per demanar al Govern de la Generalitat:

Que s'aturi la tramitació del PLATER fins a garantir un procés real de participació territorial.

Que es reconsideri el contingut i el plantejament del pla incorporant les aportacions del món local.

Que s'estableixin criteris objectius, transparents i consensuats per a la distribució de la potència energètica.

Que els municipis i les comarques siguin escoltats i implicats de manera efectiva en la definició del model energètic.

Que la planificació energètica tingui en compte la diversitat territorial i no es desenvolupi de manera centralitzada.

Que es prioritzi la generació distribuïda i en espais antropitzats per damunt de la concentració en sòl rural.

Que s'impulsi un treball conjunt amb els ens locals, els consells comarcals i els agents socials i econòmics per definir un model compartit, equilibrat i respectuós amb el territori.

Que l'Energètica Pública s'integri plenament en la planificació i desplegament del model, amb un paper actiu arreu del país.

Que els projectes energètics puguin ser gestionats sota control públic local, com a garantia de sobirania energètica i d'un desenvolupament just i arrelat al territori.

Història del CF Viladamat 1939-1963

C.F. VILADAMAT

Primer camp dels Barracons (1936-39)

ESQUERRA A DALT: ISIDRE RAMIÓ, JAUME FERRER, MÀXIM FONT, MESTRE FERRADOR, AGUSTÍ LLETGET, PINYOL (soldat), VALERO (soldat)
ESQUERRA A BAIX: MANEL BARRIS, JOSEP COLOMER (Genic), BALDIRI ARNAY

L'afició de la gent de Viladamat per l'esport, i concretament pel futbol, ja ve de lluny. L'abril de 1924 l'Ajuntament va haver de prohibir a la mainada jugar a futbol a la plaça, ja que la mestra va presentar una queixa perquè li van trencar els vidres de casa seva. A part d'aquesta anècdota per una entremaliadura que encara ara no és estrany que passi a qualsevol poble, l'origen del Club de Futbol Viladamat se situa als anys immediatament posteriors a la Guerra Civil. Des de la fi dels anys quaranta fins al 1985 el poble ha tingut quatre camps de futbol diferents. Els tres primers en unes condicions més aviat precàries.

El primer de tots es va habilitar al camp dels barracons, situat al costat de l'antic dipòsit de l'aigua, davant el Brindis, la finca on s'havien construït els refugis del contingent de soldats que després de la guerra es van instal·lar al poble. Era un terreny amb un pendent massa exagerat per jugar a pilota de manera còmoda.

Potser per això durant els anys cinquanta se'n va habilitar un altre als Quatre Camins, a la cruïlla entre el camí de Ventalló i la carretera de l'Armentera. En aquest terreny ja hi jugava l'equip de futbol de Viladamat que participava en els campionats provincials.

Deu anys després, durant els anys seixanta, un tercer camp de futbol es va instal·lar a la zona del Jardí del Rei, més o menys on ara hi ha la casa de Can Bardera.

Durant els següents decennis no hi va haver futbol a Viladamat, ni camp on practicar-lo, fins al 1985 l'ajuntament va adquirir un nou terreny al carrer de la Creu i va construir-hi l'actual camp municipal d'esports.

JAUME PRATS I SALÓ

PARTIT

VILADAMAT-CASTELLÓ

Camp dels Quatre camins (Taller mecànic Sala), anys 50

ESQUERRA A DALT: ESTEVE PERPINYÀ, ROSENDO BERGA, LLUÍS GASULL (Massatgista), JOSEP SEGULI, JOSEP PLANAS, JOSEP SERRA, JOAN SAU, QUIM GASULL, XAVIER YLLA.

ESQUERRA A BAIX: JOSEP Mª PERAFERRER, VICENÇ YLLA, JAUME FERRER, JOSEP PRATS, BENET PLANAS.

C.F. VILADAMAT

Camp Jardí del Rey, anys 60

ESQUERRA A DALT: ÀNGEL RAMIÓ, AGUSTÍ LLETGET, CLOPES, VINYES, BENET PLANAS, MARTIN, JOSEP SECULI, JOAN SURROCA (entrenador)

ESQUERRA A BAIX: J. GASULL, ANDREU YILLA, JAUME FERRER, JOAN PAGÈS, JOSEP PRATS.

PARTIT C.F. VERGES C.F. VILADAMAT

Al camp del Verges

ESQUERRA A DALT: JOSEP COLL, PERE BARRATINA, PACO RAMIÓ, JOAN RAMIÓ, JOSEP M.ª PERAFERRER.

ESQUERRA A BAIX: JOAN MOTAS, JOSEP CARRERAS, JOAN SALA, JOAN COLOMER, JAUME PERAFERRER.

CAMP DEL VENTALLÓ ANYS SETANTA

ESQUERRA A DALT: J.L. GIBRAT, JOSEP Ma GASULL, J. PRATS, N. GASULL, J. PERAFERRER, E. CASELLAS, LL. GASULL PERPINYÀ.

ESQUERRA A BAIX: P. MALLOL (Massatgista), A. COLOMER, J. LLETGET, J. BARDERA, M. RAMIÓ, J. MOTAS, J. GASULL.

Comité de Farres, la colla de sempre

El Comitè de Farres va ser la comissió de festes que es va encarregar d'organitzar i treballar per dur a terme la festa major de Viladamat des de l'any 1991 fins al 1996. Estava format per la colla del jovent de Viladamat d'aquell període, d'edats compreses entre els setze i els dinou anys, en el moment de la seva fundació. Alguns dels membres del Comitè de Farres, els més grans, ja havien format part de l'última fornada dels Xics-77, l'anterior comissió, a la qual admiraven. Hi havia ganes d'agafar el relleu i en va heretar la forma de fer la festa. La festa major va continuar sent una festa del poble i pel poble.

Als membres del Comitè de Farres ens unia l'amistat des de ben petits. La majoria havíem compartit aula i pati a l'escola de Viladamat, les trobades sardanistes de la contrada o els estius als carrers del poble.

Entrant a l'adolescència havíem passat moltes hores al banc de la plaça i als baixos de la rectoria, on ens trobàvem sempre que podíem. Actualment, encara que tothom fa la seva vida, bé sigui a Viladamat o d'altres punts del territori, seguim en contacte. Ens anem trobant per a festes i celebracions, però també per donar-nos suport quan hi ha hagut moments difícils.

Pel que fa al funcionament del grup, ens repartíem les tasques entre tota la colla. I quan diem tasques volem dir des de pensar i configurar el programa de la festa fins a netejar l'últim racó de la plaça. Contactàvem amb els representants dels músics. Triàvem les formacions en funció de si eren assequibles i podien agradar, signàvem els contractes, els procuràvem l'espai i l'avituellament. Havíem tingut grups com els Setson & Blas, Tren de la Costa, Drac

Màgic, Clau de Cinc, orquestres com la Selvatana i la Maravella o cobles com la Principal de Banyoles i la Bisbal Jove. La festa es finançava amb les quotes que es passaven a cada família del poble, el que es feia de barra, sobretot de nit, i una aportació de l'Ajuntament. També hi havia l'opció de llogar taules i cadires. Buscàvem col·laboradors per posar publicitat al llibret i així pagar les despeses d'impremta. Confeccionàvem el llibret, que era com una petita revista cultural del poble, amb el programa inclòs. Preparàvem els tiquets. Recorriem l'Empordà enganxant cartells i, de passada, ens quedàvem a les festes dels pobles veïns.

A més, fèiem els càlculs pertinents i encarregàvem la beguda, aigua, refrescos i cerveses, a un proveïdor que ens la portava i ens deixava les neveres. Els licors els anàvem a comprar nosaltres mateixos a Figueres. La setmana abans, muntàvem la barra, l'encanyissat que delimitava la zona de la festa. Teníem un sol escenari davant la façana de l'església, amb la senyera, la mateixa de cada any. Durant tota la festa estàvem pendants d'omplir neveres, de servir a la barra i de recollir i escombrar la plaça. I quan tot s'havia acabat, la setmana següent, desmuntàvem, passàvem comptes, pagàvem proveïdors, i ja decidíem a qui contractaríem l'any vinent.

Els moments mítics els vivíem les nits dels divendres i dels dissabtes. Després que els grups toquessin els tradicionals temes d'envelat, passessin als èxits del rock i als temes de moda, venia el fi de festa. Anècdotes i més anècdotes que seran, segur, el tema de conversa la propera vegada que els membres del Comitè de Farres ens trobem. Nits, això sí, culminades amb els croissants acabats de fer de la fleca de Viladamat.

Tanmateix, no tot era fantàstic. Estàvem pendants del temps, per si sortiria tot bé. I algunes tasques no eren massa agraïdes. Anant casa per casa ens havíem emportat més d'una esbrancada o una tancada de porta als nassos. No tothom estava d'acord amb els grups que portàvem o no donaven la mateixa importància que nosaltres a la festa major. I això que

intentàvem aconseguir tothom posant missa, sardanes, ball de diumenge per la gent gran, havaneres, jocs per la mainada i grups pel jovent.

Val a dir que preparar la festa era el pretext perfecte per trobar-nos, tothom qui podia, cada vespre a la plaça. En aquelles llargues reunions fèiem feina, sí, però el millor eren les hores que compartíem i com de bé ens ho passàvem. Treballàvem, ajudàvem a casa, però esperàvem les hores lliures per compartir temps amb la colla, en un projecte de poble, de comunitat, sense líders ni interferències externes. Era la nostra forma de viure l'estiu. La meitat ens el passàvem preparant la festa major. I un cop acabada, l'estiu estava pràcticament enllestit.

D'aquells estius, en guardem un gran record.

Antics comerços de Viladamat

Can Catoi

Can Dorca

Josep Prats sortint de l'antiga fleca de la plaça moderna l'any 1961

Molí de pinso any 1975

Fleca Can Prats

Molí de pinso any 1975

Les Stolpersteine: llambordes per no oblidar

Quan caminem pels carrers, sovint no ens fixem en el que tenim sota els peus. Però hi ha unes petites llambordes que ens conviden a aturar-nos, llegir i recordar. Són les Stolpersteine, també conegudes com a llambordes de memòria, i formen part d'un projecte artístic i humanitari que vol mantenir viva la memòria de les víctimes del nazisme.

Aquestes llambordes van ser creades per l'artista alemany Gunter Demnig, amb una idea molt clara: que no siguin per ensopegar amb els peus, sinó amb el cap i el cor. Cada una és única, feta a mà, i ret homenatge a una persona concreta que va patir la persecució, la deportació o l'assassinat durant el règim nazi.

Normalment, aquestes llambordes es col·loquen a la vorera, davant del darrer lloc on va viure la persona abans de ser detinguda o deportada. A la superfície hi consta la informació bàsica: el nom i els cognoms, l'any de naixement, la data de deportació i, si se sap, si va ser alliberada o assassinada. L'objectiu és molt simple però molt important: tornar un nom i una història a persones que van ser deshumanitzades i oblidades.

Les Stolpersteine recorden víctimes de molts col·lectius perseguits pel nazisme: jueus, persones LGTBI, dissidents polítics, testimonis de Jehovà, persones amb dis-

capitat i moltes altres persones que van patir l'horror entre els anys 1933 i 1945. No només homenatgen les persones assassinades, sinó també aquelles que van ser empresonades o alliberades després de la guerra. Un dels aspectes més significatius d'aquest projecte és que cada llamborda es fa a mà. Aquest fet, que pot semblar petit, és en realitat un gest de respecte i humanitat, en contrast amb la manera freda i industrial amb què els nazis van organitzar l'extermini. També és habitual que sigui el mateix Demnig qui les col·loqui, sovint amb la presència dels familiars, com a acte de memòria compartida.

Avui dia ja n'hi ha més de 117.000 repartides per molts països d'Europa, i també a l'Argentina. A Catalunya n'hi ha instal·lades en molts municipis i el projecte continua creixent; el 2025 s'hi preveien 127 noves llambordes en 28 municipis, fins arribar a 678 en 101 municipis.

Les Stolpersteine ens parlen de persones concretes, de vides interrompudes i de famílies marcades per la deportació i la violència. Però, sobretot, ens recorden que la memòria és una forma de justícia. I que, de vegades, una petita llamborda al carrer pot tenir una gran força per evitar que la història es repeteixi.

Promoció de l'oci saludable i del consum responsable d'alcohol: una tasca comunitària.

El poble de Viladamat és conegut arreu per la festa major d'estiu. S'ha convertit en tot un referent per la gent dels voltants i d'altres comarques. És per això que seria una gran tasca comunitària, aprofitar aquesta fama per promoure l'oci saludable i fomentar el consum responsable d'alcohol.

Com és sabut, l'alcohol és la droga més consumida i acceptada socialment. Encara que no tothom que consumeix alcohol tindrà problemes, ni afecta a tothom de la mateixa manera, cal fer una reflexió sobre la pròpia conducta. El consum excessiu d'alcohol comporta conseqüències físiques i mentals així com conductes de risc que no

només posen en perill a la pròpia persona, sinó també a tercers. Hi ha situacions que poden fer pensar que el consum se'n està anant de les mans. Detectar-ho, ser-ne conscient i conèixer els riscos individuals i col·lectius són aspectes clau per poder demanar ajuda.

Cal tenir en compte que l'alcohol és una substància tòxica que pot generar addicció i dependència. L'addicció és un problema de salut i, com a tal, les persones afectades poden ser ajudades pels professionals de la salut. Es pot acudir al Centre de Salut Familiar i Comunitària de referència i als Centres de Salut Mental (CSMA i CSMIJ), on hi ha professionals especialitzats.

Animo a totes les entitats i persones implicades en la celebració de la festa major a fer un pas més com a societat i emprendre accions per contribuir a la sensibilització i a la prevenció dels riscos del consum d'alcohol, així com validar i fomentar les conductes saludables.

Per acabar, és important recordar que:

- No hi ha consum sense risc.
- El consum recomanable és 0,0.
- Tothom és vulnerable en algun moment de la vida.
- La mateixa dosi d'alcohol afecta de forma diferent a cada persona.
- A igual consum, les dones són més susceptibles a alguns dels efectes de l'alcohol en comparació amb els homes.
- Les addiccions són un problema de salut, es poden tractar.

MARTA BARRETINA I GINESTA

La nostra Gent Gran

Narcís Palahí, Joaquim Duran i Josefina Cals

Maria Pla, Pilar Pla i Pere Oliver

Pilar Font i família

Pere Barretina, Teresa Ginesta i família

Pilar Ferran, Isidre Carreras i filla

Consuelo Ruiz i companyia

Biel Mas i acompanyant

Montse Garcia i Patrick Groothaert

Dolors Bofill i Montse Garcia

Rosa Tubau, Ricard Casas i acompanyant

Josep Maria Rocas, Maria Pagès i família

Homenatge a la Vellesa

Josep Maria Gasull, Xavier Gasull i família

Ramon Ylla i acompanyant

Ariane Groothaert i Serge Viersé

Josep Oliveras i Dolors Quintana

Miquel Planas i acompanyant

Assumpció Armengou, Salvador Sabaté i família

José Antonio Acuña i família

Anita Font i Maria Riembau

Rosa Cabarrocas i família

Joan Rocas i Mercè Prat

Rosita Puig i Jaume Planas

Homenatge a la Vellesa

Baldiri Palol, Alba Ribas i família

Josefina Bassó i Joaquim Pagés

Rosa Maria Salellas i acompanyant

Lluís Sala i Pilar Delós

Tià Riera i Dolors Pons

Inés Pujol i Teresina Surroca

Família Maria Dolors Lletjet, Jaume Bertran, Lola Sola i acompanyant

Tot i no estar presents a l'homenatge, celebrem que Nati Vila i en Joan Muriscot, són les persones més longeves del poble. Com a deferència, se'ls hi va portar un ram de flors a cadascun.

Parlaré de política

Sí, parlaré de Política. No en sóc una experta, però en visió llarga es pot veure que uns quants (molts o pocs, ells o elles) que volen exercir la política, encara no han entès la primera lletra del manual polític.

Què vol dir la paraula Política? El seu terme ja ve d'antic, relatiu als ciutadans. Literalment es tradueix, com allò que pertany a la ciutadania o l'art de gestionar la ciutat. La política és, etimològicament, tot allò que té a veure amb la ciutadania i les seves preocupacions.

Com tota paraula que ha fet llarg camí, fins arribar als nostres dies, ha agafat molta pols en el seu recorregut i la crosta enganxada no deixa veure la brillantor del seu origen.

Però, està clar, que no interessa fer neteja. Els polítics, si la paraula és adient i retornessin al seu origen, els caldria fer-se moltes preguntes: Per què estic en aquest lloc? Quin és el meu treball o responsabilitat? Ui!. Massa feina per pensar...

Avui, a més d'un quart del segle XXI, quan obro la pantalla i veig i escolto paraules i més paraules a veure qui la diu més grossa, res a tenir en compte amb el ciutadà i els seus problemes. Em ve a la memòria la frase, aquella que es va dir en el segle XVIII, que resumeix l'essència del Despotisme il·lustrat: "Todo para el pueblo pero sin el pueblo". Lema, que a Espanya, el seu màxim representant va ser Carles III, si la memòria no em falla, problema que tenen molts polítics, amnèsia, quan els hi convé.

Enlairats en els seus escons, ni veuen ni escolten el

poble, sembla que només els interessa solucionar els seus problemes i tripijocs. Baixen del seu pedestal, quan arriba el temps de demostrar "qui són i per què hi són", i amb sort no perdre l'escó. Procu- ren passejar pels carrers dels pobles i ciutats, es fan amables, parlen amb la gent, celebren mítings amb bonics programes i moltes promeses, que estem tips de creure, perquè de sobre sabem que tornaran, si tenen sort, als seus llocs, escons, i els problemes seguiran amb nosaltres. I en tornarem a parlar a les pròximes eleccions.

Jo, com a ciutadana els hi donaria un consell: Senyors/es, abans d'entrar en política, aprenguin bon comportament i el què és fer Política. En una Societat Democràtica la política hauria de ser una eina per a la cohesió i el desenvolupament Social, mai un factor de divisió.

Es diu que "el que no treballi que no mengi". M'han arribat veus que alguns, millor que siguin pocs, mengen, però no treballen.

*Tot treball és molt digne,
però el qui no hi posa tot el seu esforç,
es fa indigne d'ocupar-lo.*

MARIA PLA COLL

Els horts:

Pàtria guarda'ns! La terra no sabrà mai mentir.

Marius Torres

Algunes tribus de l'Àfrica i altres cultures antigues practicaven rituals iniciàtics per als joves, per saber si podrien responsabilitzar-se a l'hora de formar part de la comunitat adulta. Alguns rituals consistien a oferir un tall de terra per veure si el jove era capaç de cultivar-la.

Abans, i encara ara, sobretot en ambients rurals, tot i que es va perdent, els joves aprenen dels grans, dels avis i de les àvies, com conrear, com collir, com conservar els aliments, com cuinar-los.

Jo recordo tots els horts de la meua vida amb nostàlgia. A Alella el meu pare i l'oncle tenien hort i, de petit, recordo quan collien les patates, els tomàquets, les mongetes i també quan un cop l'any venia un home a llaurar amb un cavall d'arada. Era una tradició i per a nosaltres una atracció veure llaurar un cavall tan gros.

Vaig tenir un hort a Sant Martí Vell i encara recordo les cebes que hi collia, eren les millors que he collit mai.

A Sant Martí l'Enric, que cuidava la finca, era un home gran i savi, del que vaig aprendre molt, i va ser un referent per a mi.

Després vaig anar a viure a Flaçà i també vaig fer hort. També un any vaig fer tres centenars de cebes i quan ja estaven per collir me les varen robar totes uns gitanos, no en varen deixar ni una.

Collia de tot, però, i recordo les figueres monumentals, que feien unes figues boníssimes.

Ara fa setze anys que vaig aterrar a Viladamat, i tinc cura de l'hort d'en Josep Cruïlles, pare de Teresa Janoher. Era un bon Pagès tinc entès i continuar mantenint el seu hort em fa especial il·lusió. A Viladamat, em va dir en Tià, acostumaven a anomenar segons la procedència, o sigui que en Josep Cruïlles venia de Cruïlles.

Com la Pepita Sobrànigues, de Sobrànigues, és clar, que em facilita el planter de tomaqueres. No he tingut un planter millor, té una paciència divina i una cura que a l'hora de collir els tomàquets es nota. Aquest és el secret que em surtin tan bons. Segur.

Aquí a Viladamat és diferent que a Flaçà i Sant Martí, però vaig mirant com fan les coses els de tota la vida. M'encanto mirant els horts, és com mirar una llar de foc. En cada hort hi ha immortalitzades generacions d'homes i dones, una història i una saviesa que viu amb simbiosi amb patates, carbassons, cogombres, fruiters... A l'hivern és una cosa i a l'estiu n'és una altra, et fa viure les estacions, et fa viure la vida connectat amb la natura.

Aquest escrit vol ser un homenatge a tots els homes i les dones i joves que han mantingut la tradició de fer horts.

Ara me'n vaig a regar i a fer una cerveseta a l'hort, que ja baixa la calor, tot contemplant el Montgrí de fons.

Apa siau!

JOSEP M. TORRES

Has vist la meva llum?

Els experts diuen que, per als escriptors, escriure és un hàbit que s'ha de cultivar a diari. És com respirar, beure o caminar: ho fas sense pensar, et surt de dins.

Com a escriptora amb dos anys d'experiència, hi estic d'acord. Aristòtil ja ho deia: «Som allò que fem repetidament. Per tant, l'excel·lència no és un acte, sinó un hàbit.» Però també sé que, perquè alguna cosa et surti de dins, primer has d'estar despert. I no només físicament, sinó amb tots els sentits. Per escriure una bona història no n'hi ha prou amb paraules boniques i una bona estructura... Si fos així, la IA ja ens hauria pres la feina fa temps.

No necessites ser expert ni disposar d'un títol universitari.

No necessites tenir un gran motiu ni grans expectatives.

Necessites viure-ho.

Viure cada escena que t'electritza abans de plasmar-la al paper, viure cada paraula estrafolària que d'alguna forma surt al diccionari. Perseguir aquella llum que et guia entre tantes idees desorganitzades que esperen el seu torn.

Però què passa quan aquesta llum desapareix?

I de cop només veus idees sense sentit, com en un somni.

Com la torno a encendre?

Doncs bé, això és el que m'ha passat aquest darrer mes. Per aquells que sigueu d'anar directes al gra, aquesta llum és la inspiració. I *push*, ha desaparegut. Molts diuen que l'hàbit és el centre de tot, però sense la meua llum no m'hi veig... O és que encara em falta experiència.

A les xarxes socials, els escriptors busquen com recuperar aquesta llum.

I la veritat és que no hi ha una única resposta, ja que cada persona emet la seva pròpia. Almenys, mentre espero que la meua trobi el camí a casa, faré relats com aquest. L'aniré guiant a poc a poc.

Així que si la veus o algú del teu voltant l'ha vist, truca al...

FANNY MAS

Engalanem Viladamat per la Festa Major

Com funciona? Molt fàcil!

1. Durant els dies previs a la festa, decoreu el vostre balcó, finestra, portalada, establiment... De la manera més festiva, creativa i original!
2. Envieu una foto a l'Instagram @santfelius
3. Gaudiu de la Festa Major! Des de la comissió es valoraran les propostes i dijous 30, després del sopar, anunciarem la proposta guanyadora, que s'endurà un lot de productes locals!

Exposició d'eines i objectes antics

La Comissió de la Gent Gran, coincidint amb els dies de la Festa Major, organitza una exposició d'eines i objectes antics.

Podreu visitar-la a Sala de Plens de l'Ajuntament

Dies i horari: divendres 31 de juliol de 17 a 20h i dissabte 2 d'agost de 10 a 13 i de 17 a 20h

Comiat

Des de l'Ajuntament de Viladamat volem expressar el nostre agraïment a en Carles Gorbs per la seva tasca professional amb què ha exercit la tasca d'editor de la revista Terra de Lluerts al llarg d'aquests anys. En aquests anys i gràcies a la participació de tothom, la revista s'ha consolidat com un espai de trobada, participació i memòria col·lectiva del nostre poble, donant veu a les entitats, les activitats i les persones que en formem part.

Amb motiu de la seva anunciada jubilació, li volem fer arribar el nostre reconeixement per la feina feta i desitjar-li que aquesta nova etapa estigui plena de salut, il·lusió i temps per gaudir de tot allò que més l'omple. Rebi el nostre agraïment i els millors desitjos per al futur.

CULTURA A LA FRESCA 2026

6
juny

Concert
19:00
Pl 1 d'octubre

SUNSET RHYTHM KINGS
Swing a la catalana

30
juny

Ballada Sardanes
21:30
Pl Església

AUDICIÓ DE SARDANES
Cobla la Principal de Porqueres

14
juliol

Concert
22:00
Pl Església

NEUS MAR
Cants de terra i mar

28
juliol

Concert
22:00
Pl Església

ANNA D'IVORI

11
agost

Concert - Projectió
21:30
Pl Església

EL SOMRIURE DE
BUSTER KEATON
Ferran Aran - piano

25
agost

Teatre
21:30
Pl Església

EL MAG FRUSTRAT
Oriol Serra

Tots els actes son gratuïts
En cas de mal temps, els actes es faran al local social

Organitza:

Viladamant

Diputació de Girona

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

FESTA MAJOR VILADAMAT

2026

Viladamat

DIJOUS 30 DE JULIOL

PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

20.45 H. XUPINASSU

21 H. SOPAR POPULAR

22.15 H. BENVINGUDA A BERRIATUA

22.30 H. BALL DEL CONTRAPÀS

22.45 H. CANÇONS DE TAVERNA AMB
COI ELS MONTGRONS

DIVENDRES 31 DE JULIOL

INICI A LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

20 H. TROBADA GEGANTERA

24 H. ATENEU SEBASTIÀ SALELLAS

LLENGUA MORTA

MIQUEL DEL ROIG

DJ CALA MITAT

DISSABTE 1 D'AGOST

PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

17 H. FESTA DE L'ESPUMA I INFLABLES

18.30 H. ANIMACIÓ INFANTIL
AMB LA DONA DEL SAC

23.30 H. ATENEU SEBASTIÀ SALELLAS

GINESTÀ | CACTUS | PELUKASS

PD IVANOTE

DIUMENGE 2 D'AGOST

PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

18 H. SARDANES AMB
LA PRINCIPAL DE BANYOLES

20 H. BALL AMB OLD GUITARS BAND